

РЕШЕНИЕ

№ 317

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 13.12.2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на проведено на пети ноември през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 328 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ***, с ЕИК по БУЛСТАТ 113580102, представлявано от Р.Г.Ц. против решение № 787 от 24.09.2012г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1022 по описа на съда за 2012г..

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2304915/31.05.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда”(ИТ) - Софийска област (СО), издадено срещу ***, в качество „работодател” по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), като за същото нарушение - по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, определеното на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 (три хиляди) лв. е намалено на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е необосновано, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. От касационната инстанция се иска да отмени първоинстанционното съдебно решение, като се произнесе по същество и отмени и процесното наказателно постановление (НП). В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв. Стоицева, която заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Антова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на първата съдебна инстанция следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа на касационните основания.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

С атакуваното решение Районен съд – Перник въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 26.03.2012г. на ***, в качество работодател, е съставен акт за това, че е допуснал до работа лицето *** на длъжност „кофражист” без да е сключил трудов договор със същия, преди постъпването му на работа. Нарушението е установено на 16.03.2012 г. от инспектори на Дирекция „ИТ” СО в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство на строителен обект – жилищна сграда. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП.

При тези си фактически изводи първоинстанционния съд, при извършената и служебна проверка за законосъобразност е приел актът и издаденото въз основа на него наказателно постановление за съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и от компетентни органи, без допуснати съществени нарушения на процедурата по налагане на административно наказание, които да са основание за отмяна на процесуално основание. Настоящия съд споделя тази позиция.

При разглеждане на спора в неговото същество Районен съд – Перник е приел за правилни изводите на административнонаказващият орган за наличие на трудово правоотношение, а не твърдяното от работодателя гражданско такова, между ***, гр. Перник и ***, поради което е постановил, че формираният извод за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ е правилен и съответен на установеното от фактическа страна.

И изводите по същество на Районен съд - Перник се споделят от настоящия касационен състав. В изпълнение на задълженията си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14 и ал. 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 84 от ЗАНН, при законосъобразно и прецизно проведено съдебно следствие първоинстанционния съд, след като е събрал и преценил представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства е сметнал същите за достатъчни, за да вземе мотивирано решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение. В този смисъл настоящия съд намира за неоснователна позицията на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на процесуални правила.

Неоснователна е касационната жалба в частта, че решението е постановено в нарушение на материалния закон. Безспорно и съответно на доказателствата по делото е установено, че от обективна и субективна страна е осъществен както състав на нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, така и от наказаното ЮЛ, а именно: ***, гр. Перник в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ не е уредил като трудови отношенията по предоставяне на работна сила от лицето ***, като не е сключил писмен трудов договор със същото. Касационната инстанция споделя изцяло изводите на въззивния съд за реално трудово правоотношение между работодателя и работника, въпреки представения по делото граждански договор. Този граждански договор се разглежда като прикрито трудово правоотношение. За пълнота ще се отбележи, че т.нар. граждански договор в случая дори не е оформен чрез конкретизиране на срок за изпълнение, начин на изпълнение на работата и с чии материали ще се извърши същата, няма срок в който възложителят ще заплати договорената цена при изпълнение на възложеното и т. н. От съдържанието му е видно, че използваната за същия готова бланка дори не е оформена така, че да е относима към този вид договори, чрез избиране на възможен вариант от множеството съдържащи се. Очевидно е, че предназначението на този договор е да прикрие наличие на правоотношения по предоставяне на работна сила, които съгласно разпоредбите на чл. 1, ал. 2 от КТ се уреждат само като трудови и в писмен вид. Сам по себе си, т. нар. граждански договор е достатъчен да се направи извод за законосъобразно и правилно ангажиране на административнонаказателна отговорност на жалбоподателя. От друга страна декларацията по чл. 399 от КТ, попълнена от Хаджийски, приложените копия от книга за ежедневен инструктаж, както и обясненията на работника, дадени в съдебно заседание са достатъчни доказателства за правилното ангажиране на отговорността на настоящия жалбоподател.

Относно изводите за размера и вида на наложеното административно наказание развити в оспорвания съдебен акт се споделят от касационната инстанция. Решението на първоинстанционния съдебен състав да намали размера до размер на минимум от 1500 (хиляда и петстотин) лв., предвиден за осъществено от и вменено на жалбоподателя административно нарушение, касационният съд намира за правилно. Така редуциран размерът на санкцията е съобразен както с нормите на чл. 27 от ЗАНН, предвид тежестта на нарушението и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства, така е и съответен на целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН.

Въз основа на изложеното, настоящия състав намира, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно и правилно, постановено без допуснати съществени процесуални нарушения. И при извършената

служебна касационна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение. С оглед на това решението следва да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 787 от 24.09.2012г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1022 по описа на съда за 2012г., с което е изменено наказателно постановление № 23-2304915/31.05.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, издадено срещу ***, в качество „работодател” по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.